

ಕತೆ, ಕವನಗಳನ್ನೂ ಬರೆದರು. ಅಮೆರಿಕನ್ ಲೇಖಕ ವಿಲಿಯಂ ಸರೋಯಾನ್ ಬರೆದ ಒಂದು ಅತಿಸಣ್ಣಕತೆಯ ಹೆಸರು 'ಪ್ರಿಯ ಗ್ರೇಟಾ ಗಾರ್ಡ್ಲ್ಯಾ'. ಆದರೆ ಕನ್ನಡಾನುವಾದ ಇಲ್ಲಿದೆ:

ಪ್ರಿಯ ಗ್ರೇಟಾ ಗಾರ್ಡ್ಲ್ಯಾ,

ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಡೆಟ್ರಾಯ್ಟಿನಲ್ಲಿ ದೊಂಬಿ ಗಲಾಟೆಯೊಂದು ನಡೆಯಿತಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ನ್ಯೂಸ್‌ರೀಲಿನಲ್ಲಿ ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿರಲೇಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ. ಆ ದೊಂಬಿಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ತಲೆಯೊಡೆಯಿತು. ನಾನೆಂದೂ ಪೋರ್ಟ್ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿದವನಲ್ಲ. ಆದರೂ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನೊಬ್ಬ ಅಲ್ಲಿನ ಮುಷ್ಕರದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ, ಅವತ್ತು ನನಗೇನೂ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದುದರಿಂದ, ಅವನ ಜೊತೆ ಆ ದೊಂಬಿಯ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಹೋದೆ. ನಾವು ಅಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಗುಂಪುಗಳಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಂಡು ಆ ವಿಷಯ ಈ ವಿಷಯ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದೆವು. ತೀವ್ರ ಬದಲಾವಣೆಗಳಾಗಬೇಕೆಂಬ ಮಾತುಗಳಾಗಿದ್ದರೂ ನಾನು ಆ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಅಷ್ಟೇನೂ ಗಮನವಿಟ್ಟು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ.

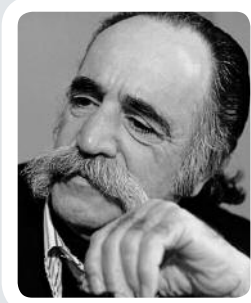
ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ನಡೆಯಬಹುದೆಂದು ನನಗಂತೂ ಅನಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ

ನ್ಯೂಸ್‌ರೀಲಿನ ಮಂದಿ ವ್ಯಾಸುಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದಿಳಿದಾಗ, ಸಿನಿಮಾಕ್ಕೆ ಸೇರಲು ಇಲ್ಲೊಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಅವಕಾಶವಿದೆಯೆಂದು ಅನ್ನಿಸಿದ್ದೇ ನಾನು ನನ್ನ ಅವಕಾಶಕ್ಕಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಕಾಯತೊಡಗಿದೆ. ನನ್ನದು ಸಿನಿಮಾಕ್ಕೆ ಹೇಳಿ ಮಾಡಿಸಿದಂಥ ಮುಖ. ನಾನು ತೆರೆಯ ಮೇಲೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತೇನೆ; ಹಾಗೆಂದೇ ನಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ನ್ಯೂಸ್‌ರೀಲಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡ ರೀತಿಯಿಂದ ನನಗೆ ತುಂಬ ತೃಪ್ತಿಯಾಯಿತೆನ್ನಬೇಕು - ಆ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಅಪಘಾತದಿಂದಾಗಿ ನಾನೊಂದು ವಾರ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿರಬೇಕಾದರೂ ಕೂಡ.

ಆ ದೊಂಬಿಯಿಂದ ದೂರ ಬಂದ ತಕ್ಷಣ ನಮ್ಮ ನೆರೆಯಲ್ಲಿರುವ ಪುಟ್ಟ ಥಿಯೇಟರಿನತ್ತ ಹೋದೆ. ಅಲ್ಲಿ ನಾನೊಂದು ಪಾತ್ರ ವಹಿಸಿದ್ದ ಅದೇ ನ್ಯೂಸ್‌ರೀಲನ್ನೇ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ತಿಳಿಯಿತು. ಸರಿ, ನಾನು ಆ ಥಿಯೇಟರಿನೊಳಕ್ಕೆ ಹೋದೆ, ತೆರೆಯ ಮೇಲೆ ನನ್ನನ್ನೇ ನಾನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಾನು ತುಂಬ ಗಮ್ಮತ್ತಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿದೆ. ಆ ನ್ಯೂಸ್‌ರೀಲನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ನೋಡಿದ್ದರೆ ನನ್ನನ್ನು ನೀನು ಗಮನಿಸದೆ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ನೀಲಿ ಬಣ್ಣದ ಸರ್ಜ್ ಸೂಟು ತೊಟ್ಟಿರುವ ಹುಡುಗ ನಾನೇ. ಜನರು ಕಂಬಿಕೀಳತೊಡಗಿದ್ದೇ ನನ್ನ ಹ್ಯಾಟು ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟಿತು. ನೆನಪುಂಟಾ? ನಾನು ನನ್ನ

ಮುಖವನ್ನು ಚಿತ್ರೀಕರಿಸಲಿ ಅಂತ ಬೇಕೆಂದೇ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಸಲ ಅಲ್ಲೇ ಠರಾಯಿಸಿದೆ. ನೀನು ನೋಡಿರಬೇಕು, ನಾನು ನಗುತ್ತಾ ಇರೋದನ್ನೆ. ಚಲನಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ನಾನು ನಕ್ಕರೆ ಹೇಗೆ ಕಾಣಿಸಬಹುದೆಂದು ನಾನೇ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಿತ್ತು. ಹೌದು, ನನ್ನ ನಗು ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ಕಾಣಿಸಿತೆನ್ನಬೇಕು.

ನನ್ನ ಹೆಸರು ಫೆಲಿಕ್ಸ್ ಓತ್ರಿಯಾ. ನಾನು ಇಟಾಲಿಯನ್ ಮೂಲದವನು. ಹೈಸ್ಕೂಲು ಮುಗಿಸಿರುವ ನಾನು ಇಟಾಲಿಯನ್ನನ್ನೂ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಹಾಗೆಯೇ ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನೂ ಮಾತಾಡಬಲ್ಲೆ. ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ರುಡಾಲ್ಫ್ ವ್ಯಾಲೆಂಟಿನೋನನ್ನು, ರೋನಲ್ಡ್

'ಪ್ರಿಯ ಗ್ರೇಟಾ ಗಾರ್ಡ್ಲ್ಯಾ' ಎನ್ನುವ ವಿಶಿಷ್ಟ ಕಥೆ ಬರೆದ ವಿಲಿಯಂ ಸರೋಯಾನ್

ಗ್ರೇಟಾಳ ಬಗ್ಗೆ 'ದಿ ಫೇಸ್ ಆಫ್ ಗಾರ್ಡ್ಲ್ಯಾ' ಎನ್ನುವ ವಿಶೇಷ ಲೇಖನ ಬರೆದ ರೋಲಾಂಡ್ ಬಾರ್ತ್

ಕೋಲ್‌ಮನ್ನನ್ನು ಹೋಲುವುದರಿಂದ, ಸಿಸಿಲ್ ಬಿ. ಡಿ ಮಿಲ್ ಆಗಲೇ ಅಥವಾ ಅಂಥ ಮಹಾಕುಳಗಳು ಬೇರೆ ಯಾರಾದರಾಗಲೇ ನನ್ನನ್ನು ಗಮನಿಸಿ, ಸಿನಿಮಾಕ್ಕೆ ನಾನೆಂಥ ಒಳ್ಳೆಯ ಸರಕಾಗಬಲ್ಲೆನೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿದರೆ ಸಂತೋಷ.

ನಾನು ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದುಹೋದ ಕಾರಣ ದೊಂಬಿ ಗಲಾಟೆಯ ಆ ಭಾಗವನ್ನು ಮಿಸ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು. ವೈಪುಗಳಿಂದ ನೀರು ಹೊಡೆಯುವುದು, ಅಶ್ರುವಾಯು ಸಿಡಿಸುವುದು, ಇತ್ಯಾದಿ ನಡೆದಾಗ ಅದಲ್ಲ ಸಾಮಾನ್ಯವೆನ್ನು. ಆದರೆ ನಾನು ಆ ನ್ಯೂಸ್‌ರೀಲನ್ನು ಮೂರು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಹನ್ನೊಂದು ಬಾರಿ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಆ ಜನರ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಹಾಗೆ ಯಾವನೇ ನಾಗರಿಕನಾಗಲೇ ಪೊಲೀಸಪ್ಪನಾಗಲೇ ಎದ್ದು ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಲ್ಲೆ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ನೀನು ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿರುವ ನಿನ್ನ ಕಂಪನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರೆ ಅವರು ನನಗೆ ಕರೆ ಕಳುಹಿಸಿ, ನನಗೊಂದು ಅವಕಾಶ ಕೊಡಲಾರರೆ! ಆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ನಾನು ಸದುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ, ಸಾಯುವವರೆಗೂ ನಿನಗೆ ಋಣಿಯಾಗಿರುತ್ತೇನೆ, ಮಿಸ್ ಗಾರ್ಡ್ಲ್ಯಾ. ನನಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಧ್ವನಿಯಿದೆ; ವೈಮಿಯೊಬ್ಬನ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಸೊಗಸಾಗಿ ಅಭಿನಯಿಸಬಲ್ಲೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀನು ನನಗಿಷ್ಟು

ನೆರವಾಗುವೆಯೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವೆ. ಯಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತು, ಇನ್ನು ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನಾನೊಂದು ಸಿನಿಮಾದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಜೊತೆ ಹೀರೋ ಆಗಿ ಅಭಿನಯಿಸಿದರೂ ಅಭಿನಯಿಸಿದೆನೆ.

ನಿನ್ನ,
ಫೆಲಿಕ್ಸ್ ಓತ್ರಿಯಾ

ಗ್ರೇಟಾ ಗಾರ್ಡ್ಲ್ಯಾಳ ಮುಖ ಸುಂದರವಾದದ್ದು, ಹೌದು. ಆದರೆ ಆ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆ ಅಲೌಕಿಕತೆಯನ್ನೋ ದಿವ್ಯವನ್ನೋ ತೊಡಿಸುವಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ಪಾಲೂ ಇದೆಯಲ್ಲವೆ? ಅವಳ ವದನಾರವಿಂದವನ್ನು ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ವರ್ಣಿಸಬಹುದಾದ ಕವನವೊಂದರ ಸಾಲೆಂದರೆ 'ವೇಷವೆಲ್ಲವ ಕಿತ್ತು ಬಿರುಟು ಅಂತರ್ಮೂಲದ ಅಮೂಲ್ಯ ಹಾಸ.' ಈ ಸಾಲು ಇರುವುದು ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ಅಡಿಗರ 'ಚಿಂತಾಮಣಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡ ಮುಖ' ಎಂಬ ಕವನದಲ್ಲಿ. ಅಡಿಗರು ಈ ಕವನದಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ಮುಖಾಮುಖಿಯಾಗುವ ಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಉತ್ಕಟವಾಗಿ ಪಡಿಸಿಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕವನದ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಚಿಂತಾಮಣಿ ಒಂದು ಊರು, ಹೌದು. ಆದರೆ ಚಿಂತಾಮಣಿಗೆ ಬಯಸಿದ್ದನ್ನೆಲ್ಲ ತಂದುಕೊಡುವ ರತ್ನವೆಂಬ ಅರ್ಥವೂ ಇದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಮನಮಂಥನದಿಂದ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲೇ ಹುಟ್ಟಬಹುದಾದ ಕಾಣ್ಕೆ ಕೂಡ. ಇಂಥ ಚಿಂತಾಮಣಿಯ ಸಭಾಂಗಣದಲ್ಲಿ

ಮನಸ್ಸು ಭಾಷಣಮಗ್ನವಾಗಿರುವಾಗ, ಹಠಾತ್ತಾಗಿ ಮೂಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಅಗೋ ಸಭಾಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ, ಪರಮಾಪ್ತ ಮುಖ ಮಾತಿನಾಚೆಯ ಸಹಸ್ಸಂದಿ, ಮಾತಿಲ್ಲದೆಯೆ ಇಂಗಿತವರಿಯುವ ಸಹಭಾಗಿನಿಯ ಸಹಜಮುದ್ರೆ ನಿವೇದಕನಿಗೆ ಆ ಸ್ತ್ರೀಮುಖ ತನ್ನ ಅಂತರಂಗದ ಚಕರಗಳೊಂದಿಗೆ ಪಡಿಸಿಡಿಯುವ ಮುಖವಾಗಿದ್ದು ಅದು ಅವನ ನೆನಪುಗಳ ಜೊತೆಗೆ ವರ್ತಮಾನವನ್ನೂ ಬೆಳಗಿಸುತ್ತದೆ. ಆಗ 'ಭಾಷಣಮಗ್ನ' ಮನಸ್ಸು ಸ್ವಗತ, ಸಂವಾದಗಳ ವಿಭಿನ್ನ ಸೆಳೆತಗಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದೇ ಆ ಸ್ತ್ರೀಮುಖ ಅವನನ್ನು ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ನಾ ಕಂಡ ನನ್ನದೇ ಆದ ಹೊಸ ಮುಖ ಎಂಬ ಅರಿವಿನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತದೆ. ಕವನದಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿದ್ದ 'ಭಾಷಣಮಗ್ನ ಮನಸ್ಸು' ಮತ್ತು 'ಸ್ತ್ರೀಮುಖ' ಕಡೆಗೆ ದೇಹ-ಮನಸ್ಸುಗಳ ಸಂವಾದಕ್ಕೊಂದು ರೂಪಕವಾಗಿ ಒಂದುಗೂಡಿಬಿಡುತ್ತವೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನೂ ಸ್ವಸಂಪೂರ್ಣನಾಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ ತನ್ನ ಇನ್ನೊಂದು ಮುಖವನ್ನು ಹುಡುಕಿದರೂ ಅದು ಸಿಕ್ಕುವುದು ಅಪರೂಪ. ಹಾಗೊಮ್ಮೆ ಸಿಕ್ಕಿದರೂ ಅದು ಯಾವುದೋ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಅಥವಾ ಅಲೌಕಿಕ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ, ಅಂಥ ಕ್ಷಣ ಮತ್ತೆ ಮರುಕಳಿಸಲಾರದು ಎಂಬ ಧ್ವನಿ ಇಲ್ಲಿದೆ. ■